

Motion till riksdagen

1988/89:Sf244

av Eva Göes och Ragnhild Pohanka (båda mp)

Fri medicin för diabetiker och andra med livslångt handikapp

Det finns ca 45 000 diabetiker i Sverige, som är beroende av insulin. Sverige ligger därmed på andra plats i världen ifråga om antalet insulinberoende diabetiker. Endast Finland har fler.

Insulin är livsnödvändigt för en diabetiker – utan insulin överlever han eller hon inte. Det är ett livslångt handikapp.

Vi är övertygade om att en majoritet av svenska folket tolkar strävandena mot jämlikhet och solidaritet med utsatta grupper så, att den som drabbas av ett handikapp bör få hjälp med de extra kostnader som själva handikappet medför.

Det är därför inte rimligt att förbättringar för vissa handikappgrupper skall betalas med försämringar för andra.

De nu föreslagna försämringarna för diabetiker, epileptiker och astmatiker speglar en värdeförskjutning vad gäller solidariteten med utsatta grupper. Denna tendens är oroväckande och kan inte stödjas av miljöpartiet.

Miljöpartiet stödjer inte regeringens förslag i budgetpropositionen om att de grupper, som idag har fri medicin, skall inordnas under högkostnadsskyddet för att på så sätt betala andra handikappgruppers berättigade krav på förbättringar.

Hemställen

Med hänvisning till ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om fri medicin till diabetiker och andra som i dag är berättigade till detta,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att rätten till fri medicin skall utvidgas till att gälla alla med livslångt handikapp,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att kostnadsersättningen för resor skall förbättras för de grupper av handikappade som behöver det utan att samtidigt en försämring sker för andra.

Stockholm den 16 januari 1989

Eva Göes (mp)

Ragnhild Pohanka (mp)